

РЕШЕНИЕ

№ 511

гр. Благоевград, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело №
20221210101698 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:□

Производството е образувано въз основа на искова молба, подадена от И. А. Д., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Б.....чрез процесуалния представител – адвокат Х. А. З. ПРОТИВ ЗД „БУЛ ИНС“ АД, с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. С....., представлявано от С. С. П. и К. Д. К.

С исковата молба се иска от съда да постанови решение, с което **ДА БЪДЕ ОСЪДЕНО** ответното дружество **ДА ЗАПЛАТИ** на ищеца И. А. Д., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Б.....сумата от 50, 00 лв. /петдесет лева/, частичен от сумата от 7 000 лева, представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди при процесното ПТП, ведно със законната лихва за забава считано от 21.03.2019 год. - датата на предявяване на писмената застрахователна претенция пред ЗД „БУЛ ИНС“ АД до окончателно заплащане на застрахователното обезщетение.

Претендират се разноски.

С протоколно определение № 1241 от 23.06.2023 г. съдът е допуснал изменение в размера на предявения иск от И. А. Д., с ЕГН *****, с адрес град Б..... чрез адвокат Х. З., със служебен адрес град С..... като същия се счита за предявен за сумата от 4080, 00 лв. /четири хиляди и осемдесет лева/.

В исковата си молба ищецът твърди, че на 01.03.2019 год. около 17,20 часа на път ПП-1 Е79, км. 378+500, лек автомобил марка „О.....управляван от В. Г. М., движейки се по пътя с посока на движение от гр. К.....към гр. С..... предприема маневра завой на ляво, за да навлезе в крайпътна отбивка, без да се убеди, че няма опасност за пътно движещия се в лява пътна лента, мотор марка „К....., управляван от И. А. Д., извършващ маневра изпреварване и предизвиква ПТП, при което моторът се удря в задната лява част на лекия автомобил.

Произшествието е посетено от служители на сектор „Пътна полиция” на ОД - МВР, гр. Б.....издаден е Констативен протокол за ПТП № 2019-1046-166/2019 год. по описа на ОД-МВР-Б... На виновната водачка В. Г. М. е съставен АУАН № 0738699/01.03.2019 год. Мотоциклет марка „К.....с рег. № е собственост на ищеца И. А. Д. й следствие на удара е с редица нанесени повреди.

Сочи се, че лек автомобил марка „О..... има валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите” с период на действие от 18.08.2018 год. до 17.08.2019 год. и номер на полицата BG/02/118002426406 в ЗД „Бул Инс“ АД.

Ищецът на основание чл. 380, ал. 1 от КЗ е предявил писмена застрахователна претенция към ответника, който е извършил оглед на мотора. С писмо изх. № ОК - 236380/16.04.2019 год. по описа на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, застрахователното дружество уведомява ищеца, че щетата на процесния мотор е тотална по смисъла на чл. 390, ал. 2 от КЗ.

В срока посочен в чл. 496, ал. 1 от КЗ, застрахователното дружество с писмо изх. № ОК - 323019/30.05.2019 год. уведомил И. А. Д., че ЗД „БУЛ ИНС“ АД не може да премине към процедура по изплащане на обезщетението по щета № 1910010317.

С Разпореждане № 2457/19.09.2022г. съдията-докладчик, след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл. 129 от ГПК/ и допустимост на предявените с нея искове, в съответствие с чл. 130 от ГПК, на основание чл. 131 от ГПК, е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл. 131, ал. 2 от ГПК. □ □

Изпратеното съобщение до ответната страна е връчено на 06.10.2022г. на технически сътрудник. □

Видно от материалите по делото в указания на ответника едномесечен срок от получаване на съобщението на 04.11.2012г. е депозиран писмен отговор по подадената искова молба.

Не се оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за лек автомобил „О.....

Оспорва се механизма на ПТП, като се сочи, че протоколът за ПТП не се ползва с обвързваща сила доказателствена сила за механизма на ПТП, както и издаденото Наказателно постановление на водача на МПС Опел Астра, тъй като не е влязло в сила. Не е налице противоправност и вина в поведението на водача на МПС, същият не е нарушил правилата за движение от ЗДвП.

На следващо място се прави възражение за съпричиняване на вредите - чл. 51, ал. 2 ЗЗД, като в тази връзка се сочи, че ищецът се е движел с превишена и несъобразена с интензивността на движението и пътната обстановка скорост, в противоречие на императивните норми на ЗДвП, не е успял да спре при внезапно възникналата на пътя опасност, а именно предприелото маневра за завои наляво МПС „О.....

На следващо място се оспорва предявеният иск по размер. Твърди се, че претендираните вреди се дължат предимно на амортизационни процеси, които са били предпоставка за по-лесно увреждане на вещта, тъй като към датата на настъпване на процесното ПТП, увреденото ППС е било в експлоатация от 11 години.

Прави се искане за отхвърляне на предявения иск. □ Претендират се сторените по делото разноски.

С Определение № 1619/21.11.2022г. съдът е насрочил открито съдебно заседание по делото, като се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно разрешаване на спора.

В съдебно заседание ищецът И. Д., редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат З., който поддържа предявения иск по съображенията, изложени в исковата молба. По същество на делото се иска да бъде уважен изцяло предявеният иск, като основателен и доказан. Претендират се и сторените в производството разноски. Представя се списък с разноски по чл. 80 ГПК. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответното дружество ЗД „БУЛ ИНС“ АД, редовно призовани, не се явява законният представител, не се явява и процесуален представител. Депозирана е молба, с която се оспорва предявеният иск, поддържа се депозираният отговор. Изразено е становище по същество на делото. Претендират се сторените в производството разноски.

По делото са приобщени представените от ищеца писмени документи, изслушано е заключението по допуснатата и назначена съдебно-автотехническа, като същата е приета и приобщена към доказателствения материал по делото. Проведен е разпит на свидетел.

След съвкупен анализ на представените от страните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

От приетия по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2019-1046-166, издаден от младши инспектор Я.... В..... дежурен ПТП при ОДМВР, сектор ПП Б.....се установява, че на 01.03.2019 година, около 17.20 часа на ПП 1, Е 79, км. 378+500 посока на движение гр. К.... – гр. С.... е настъпило ПТП с участници : Участник 1 - лек автомобил „О.....“, с рег. № управляван от В. Г. М. и Участник 2 мотор марка „К.....управляван от И. А. Д.....В протокола са описани видими щети по МПС, като за ППС с рег.процесния мотор/ е посочено-счупена предна маска, деформиран резервоар, счупени степенки, преден калник и др. Отражено е и като пострадало лице И. Д.-болки в областта на лявата ръка. В протокола са описани обстоятелства и причини за ПТП-По ПП-1 Е-79 Участник 1-В. М. се движи в посока гр. К..... към гр. С... и на посочения километър извършва маневра завой наляво, за да навлезе в крайпътна отбивка и без да се убеди, че няма да създаде опасност за попътни движения се в лява пътна лента, извършващ маневра изпреварване Участник 2- мотор марка „К. в следствие на което последния я удря в задна лява част.

Посочено е още в протокола, че управлявания от М. лек автомобил към онзи момент е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на МПС при ЗД „БУЛ ИНС“ АД със застрахователна полица № BG/02/118002426406, валидна от 18.08.2018 година до 17.08.2019 година, като това обстоятелство се установява и от приобщеното по делото Извлечение за проверка на сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

На водача на лек автомобил „О..... В. Г. М. е съставен АУАН бл. № 0738693 от дата 01.03.2019 година, а въз основа на него Началник-група към ОДМВР Б.... сектор „Пътна полиция“ – гр. Б.... е издал Наказателно постановление № 19-1116-000435 от 14.05.2019 година, с което на водача В. Г. М. за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП-предприемайки маневра създава опасност за участниците в движението, без да се съобразява с тях. ПТП, като е отразено, че на 01.03.2019г. в 17, 20 ч. в Община Симитли на път първи клас № 1 като водач на лек автомобил „О.....В. Г. М. по ПП-1 Е-79, км. 378+500, движейки се по пътя с посока на движение от гр. К..... към гр. С.... предприема маневра завой на ляво, за да навлезе в крайпътна отбивка, без да се убеди, че няма опасност за изпреварващия и движещия се в лява лента мотоциклет К..... с водач И. Д., в следствие на което я застига и удря. На основание чл. 179, ал. 2 от ЗДвП, във връзка с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП било наложено административно наказание – „Глоба“ в размер на 200 лв. Наказателното постановление е обжалвано и с влязло в сила на 10.12.2019г. Решение № 10767/14.11.2019г., постановено по НАХД № 1134/2019г. по описа на Районен съд – гр. Б.....е отменено като незаконосъобразно НП.

По повод на настъпилото на 20.06.2019г. застрахователно събитие било съставено Уведомление за щета по застраховка „Гражданска отговорност“, представено по делото.

Видно от представеното по делото Писмо изх. № ОК-236380/16.04.2019 година, изпратено от ЗД „БУЛ ИНС“ АД до И. Д., във връзка със заведена щета № 1910010317, същият е уведомен, че щетата на МПС К..... е тотална и е необходимо да бъдат представени съответни документи, удостоверяващи прекратяването на регистрацията /удостоверение от КАТ и свидетелство за регистрация на Част 1 и 2, поради което ЗД „БУЛ ИНС“ АД не може да премине към процедура по изплащане на обезщетение по щетата. Видно от приетите по делото копие на свидетелство за регистрация част първа върху същото е отразено-прекратена регистрация-тотална от дата 30.04.2019г.

Видно от писмо изх. № ОК-323019/30.05.2019 година ответното дружество ЗД „БУЛ ИНС“ АД е уведомило ищеца, че следва да представи влязъл в сила съдебен акт за приключване на преписката, като до представяне на същите не може да се премине към

изплащане на обезщетение.

По делото е представено опис заключение на щета по МПС от 25.03.2019 година, в което подробно са описани щетите по мотор К..... както и опис на щета № 2 № 1910010317/21.03.2019 година.

По делото като доказателство е приобщена и калкулация на щета, в която подробно е описана претенцията, описани са детайлите по вид, труд за ремонт, труд и материали за боядисване на подменени и ремонтирани детайли, подмяна на детайли, както и тяхната стойност, а именно подмяна на материали и детайли на стойност 2103,00 лева; монтаж и демонтаж 12 лева; труд и материали за боядисване 63,70 лева, или всичко разходи в размер на 2178,70 лева.

В хода на настоящото производство са събрани гласни доказателства, посредством разпита на свидетеля В. Г. М..

При разпита си свидетелката М. споделя, че управлявала лек автомобил „О..... като се включила от пътния възел от с. П....., К.....-Ч.....посока Б.... Сочи, че имала добра видимост, било късния следобяд. Соци, че скоростта, с която се движела била около 70-80 км/час. Включила се от пътния възел от с. П..... и тръгнах в посока Б.... като на около 4-5 км след пътния възел посока Б.... станало ПТП. Посочва, че г-н Д. се ударил в нейния автомобил в пътната отбивка отзад. Соци, че след като се уверила, че пред нея и зад нея няма автомобил подала ляв мигач, за да се изнесе в другото платно. Споделя, че зад нея имало автомобил, но в далечината. Соци, че с нейната маневра нямало как да го застраши и предприела тази маневра, като намалила скоростта и влязла в отбивката и тогава г-н Д. се ударил в нейния автомобил отзад, вътре в отбивката. Посочва, че пътното платно за движение имало една пътна лента в посоката на движение. Твърди, че моторист зад нея не е видяла в момента, в който подала мигача, както и в момента в отбивката също не го е видяла, защото не е бил близо зад нея. Споделя, че нямало как да предотврати удара, тъй като била вече в пътната отбивка, вече спирала, била намалила скоростта, за да влезе в отбивката, когато мотористът се ударил в нейния автомобил. Спряла и излязла от лекия автомобил, за да види как е моториста, като му казала да лежи, защото той тръгнал да дърпа мотора. Соци, че по нейния автомобил имало щети, същите били отзад на лекия автомобил - бронята отзад била изпаднала, номерът бил свит, багажникът бил хлътнал навътре. И по мотоциклета имало щети, видяла, че от него изтичала течност, бил счупен фара и видяла, че оборотомера му бил спрял на 6000 оборота. Твърди, че моторът не е бил на пътното платно, а бил леко излязъл на платното, бил се приплъзнал. Споделя, че след ПТП веднага уведомила органите на МВР, като позвънила на телефон 112. Посочва, че на мястото на ПТП пристигнали органите на полицията, на нея й съставили АУАН, който обжалвала и бил отменен.

За изясняване на причините и механизма при които е възникнало процесното ПТП, както и стойността на причинените вреди на мотоциклета, по делото е прието заключение на съдебно-автотехническа оценителна експертиза, изготвено въз основа на приобщените по делото писмени доказателства, като от констатациите на вещото лице – инж. В. Н., се установява, че на база анализа на данните от доказателствата, оглед на мястото на ПТП, справка за техническите данни за двете МПС и други, изготвил подробен кинематичен анализ, след като определил всичките най-вероятни скорости за движението и на двете МПС. Вещото лице е посочило, че скоростите на МПС в момента на удара са, както следва: за Лек автомобил О.... – 31,30 км/ч, а за мотоциклет К..... – 74,80 кмч. Началната скорост на лек автомобил О....за конкретните пътни условия преди ефективното задействане на спирачната уредба за намаляване на скоростта на автомобила чрез спиране преди мястото на удара е била приблизително 74 кмч, а за мотор К..... На база определените скорости на МПС вещото лице посочва, че е определил и разстояния за виждане и до мястото на удар за всеки от водачите, като съпоставил кинематиката за движение и действия във времето с твърденията на свидетелите. Посочил е, че разстоянието до удара за водачката М., което е било изминато от момента на ефективното отклоняване на лек автомобил О....в посока наляво до мястото на удара от мотор К..... е 21,10 метра, а разстоянието на водача Д., което е било изминато от мотор Кавазаки от момента на ефективното му отклоняване в посока

наляво до мястото на удара в лек автомобил О....е около 51 метра. Посочил е, че началната дистанция за виждане между МПС до мястото на удара е около 25,60 метра. Вещото лице е дало извод, че към началния момент на отклоняване на мотор Кавазаки и двамата водачи са разполагали с техническата възможност за пряка метеорологична видимост един към друг и са могли да се виждат и да възприемат промяната в посоката за движение на всяко МПС. Началната дистанция между мотор Кавазаки спрямо л.а. О... към началния момент на реалното отклоняване на мотоциклета е за време от 1,23 секунди при скорост от 73,8 км/ч, т.е. дистанцията е била минимално безопасна при избора на момента от водача за ефективното отклоняване на мот. К.... за изпреварване и за предотвратяване на удар в лентата му за движение с л.а. ОПЕЛ, който значително вече е бил намалил скоростта, с която се е движил. Вещото лице е дало заключение, че към началния момент на отклоняване на мот. К.... и двамата водачи са разполагали с техническа възможност за пряка метеорологична видимост един към друг и са могли да се виждат и да възприемат промяната в посоката за движение на всяко МПС, като отклоняването на мот. К..... в посока наляво, технически е настъпило с около 0,18 секунди по-рано от отклоняването на л.а. О.... За водачката М. е съществувала техническа възможност да възприеме в огледалата за обратно виждане застигането на л.а. ОПЕЛ от мот. К.... както и отклоняването му наляво.

Вещото лице е посочило и механизма на настъпване на ПТП: На 01.03.2019 година водачката В..... М. е управлявала л.а. О... по главен път Е-79 в участъка от пътен възел „П....“ към град С.... в светлата част от денонощието. В същото това време в същата посока след л.а. О.... се движил мот. К.....управляван от водачът И. Д..... Около 1720 часа л. О...се е намирал в района преди километър 378+500, когато водачката М. взема решение да завие наляво към крайпътна отбивка изградена до насрещната лента за движение. Поради управлението на л.а. О.... със скорост от около 74,00 км/ч, технически водачката е предприела ефективно намаляване на скоростта чрез спиране, за да достигне автомобила оптималната скорост за завинане без пълно спиране в обхвата на ленти от основното трасе за движение на МПС. В същото това време водачът Д.....управлява мот. К.... и виждайки пред него светещите стоп светлини на л.а. О.... който е започнал и значително да намалява скоростта, с която се е движил, при налична техническа възможност взема решение да изпревари л.а.О.... В момента когато скоростта на мот. К.... е достигнала около 74,8 км/ч и се е намирал на надлъжна дистанция около 25,60 метра, мот. К.и на около 51,00 метра от мястото на удара се е отклонил към насрещната лента. За времето от около 0,18 секунди след отклоняването на мотоциклета към насрещната лента се е отклонил и л.а. О.с достигната скорост от около 31,3 км/ч. След като л.а. О... изминава около 20,00 метра, преминава през насрещната лента и с предните си габарити навлиза в изхода от отбивка към насрещната лента, мот. К..... със скорост от около 74,8 км/ч с предната гума удря в лява половина на задна броня л.а. О-....движещ се със около 31,3 км/ч. Вследствие от удара настъпват значителни деформации в предната част, носещата рама, предно окачване и други на мот. К..... и по задната част на л.а. ОПЕЛ, от което част от кинетичната енергия се е погасила. Поради значително челно съпротивление и ексцентричен удар, в центъра на тежестта на мот К.... веднага се е породил въртящ момент в посока обратна на часовниковата стрелка. Това е веднага е довело до завъртане на задната част на МОТОЦИКЛЕТА съчетано със загубата на напречна устойчивост, последвано от отделянето на предната му част от л.а. О... След разделянето на двете МПС е последвало плъзгане, загуба на напречна устойчивост, падане и странично плъзгане на мот. К..... върху настилка. След като пълното пътното съпротивление намалява скоростта му до нула кинетичната енергия се е погасила напълно и мот. К... се е установил неподвижно в лентата за движение към град К..... в обхвата на визуализиран разлив от течности. След разделянето на двете МПС поради ексцентричният удар в задната лява част и опесечъна асфалтова настилка в района на отбивката за много кратко е настъпило странично занасяне на задният мост. Водачката М. е успяла за овладеее автомобила и да го установи неподвижно около средата на отбивката където е бил намерен след пристигането на контролорите от КАТ.

Според заключението на вещото лице причините за настъпването на ПТП са били следните: От водачката М. - Предприето намаляване на скоростта на л.а. О..... от около 74,0

км/ч до около 31,3 км/м при разрешена максимална скорост до 90,0 км/м в лентата за движение към град Б.....на прав участък от път Е-79 за постигане на оптимална скорост за завИ.е наляво (без спиране в лентата) чрез управление с волана към насрещната лента; Предприето завИ.е на л.а. О.... към изхода на отбивка за спиране на автомобила до насрещната лента, без да се увери, че при скоростта, с която управлява не представлява препятствие за другите участници в движението.

За водача Д.....- предприето изпреварване на л.а. ОПЕЛ при продължително и бързото намаляване на скоростта на автомобила за този участък и при липсата на ясна причина за това намаляване.

По отношение на възможността да бъде предотвратено настъпването на ПТП, вещото лице е дало заключение, че при време от 3,95 секунди за намаляване на скоростта за водачката М. е съществувала техническа възможност своевременно да възприеме бързо приближаващият зад л.а. О....мотоциклет К....което и предоставя техническа възможност да преустанови маневрата за завИ.е наляво, респективно настъпване на ПТП.

В заключението си вещото лице Н. след анализа на уврежданията причинени на мотор К....., към датата на ПТП е дало заключение, че действителната стойност на същия към месец 03.2019г. е била кръгло 5440, 00 лв. Вещото лице е изчислило стойността на причинените увреждания на мотор К..... към датата на ПТП, съгласно приетата методика за уреждане на претенции за обезщетения за вреди причинени на МПС, съгласно приета наредба по чл. 504 ал. 3 т. 2 от КЗ, като е дало заключение, че същите са в размер на 6 190,00 лева, а причинените увреждания по мот. К..... изчислена по средни пазарни цени към датата на ПТП, са в размер на 10 160,00 лева. Според заключението стойността на частите за влагане (нови лили вторя употреба) при ремонта, цената на труд, боя и материали надхвърля действителната стойност на мот. К..... към датата на ПТП т.е. налице е икономически тотална щета. На база анализа на уврежданията вещото лице е дало заключение, че запазени части по мот. К.... към месец.03.2019 година представляват 25 % от действителната стойност на мотора в размер кръгло на 1 360,00 лева. Дал е заключение, че обезщетението за настъпилите увреждания по мотоциклет К....или „ стойността на увреденото МПС след приспадане стойността на запазените части“, е в размер кръгло на 4 080,00 лева.

Вещото лице е посочило, че в района посочен за настъпването на конкретното ПТП, няма забрани указани с пътни знаци, хоризонтална маркировка или други, които да забраняват изпреварването на категории МПС участвали в произшествието.

В съдебно заседание вещото лице поддържа депозираното заключение. Заявява, че при изготвяне на заключението е взел предвид и показанията на свидетелката М., извършил е необходимия оглед на мястото на ПТП. Вещото лице сочи в съдебно заседание, че за водача мотора е съществувала възможност да реагира и той технически е реагирал, но това е двуколесно МПС, при което се изисква повече време за овладяване и запазване на странична устойчивост, той е реагирал при забелязването на маневрата, даже включително неговите действия като управление са били в същата посока, с цел да избегне удара. Соци още, че там, където водачката е решила да се отклонява наляво не е технически правилно това й действие, като е навлязла насреща в отбивката. Вещото лице сочи, че намалявайки, без да спира на пътя е технически неправилно. Мотористът е възприел като спиране, нейното намаляване, неговата скорост е по-висока и за да не настъпи удар се е отклонил наляво. Соци, че водачката е могла да предотврати удара, защото тя разполагала с 3,95 секунди от момента за почване на спиране на автомобила. През това време тя е имала цялата техническа възможност да види кой се движи зад нея, тъй като знае, че ще направи маневра, която е технически неправилна. Няма знаци, които забраняват, но там има две отбивки. Отдясно, която е много по-голяма и е за спиране на тирове, докато лявата е по-малка. Самият път, по който евентуално трябва да продължи се намира в края на отбивката, което означава, че тя трябва да я премине, като дължина, и от там да направи левия завой. Реално тя е предприела технически неправилна маневра да влезе към изхода на самата отбивка. Там откъдето е искала да влезе това е изход, а не вход на отбивката. Ако водачката на

автомобила се е отклонила към отбивката, която е отдясно, перпендикулярно ще пресече пътя и ще може да се огледа спокойно в двете посоки. Водачката на МПС е имала техническа възможност, както да преустанови отклоняването, така и да продължи движението напред. Мотоциклетистът, движейки се по пътя, вижда пред него намаляващ автомобил, решението което е предприел в този момент е да го изпревари, тъй като, за да предприеме тази маневра той се е убедил, че няма да създаде опасност за насрещно движещите се, което повдига въпроса дали тя е подала въобще мигач за зав. е наляво, тъй като той предприема маневра за изпреварване.

Съдът кредитира заключението на вещото лице по така изготвената експертиза като пълно, компетентно, обективно и обосновано. Съдът намира за неоснователни възраженията на ответното дружество, че заключението е неправилно и възникват съмнения за правилността му. Напротив, вещото лице подробно и аргументирано обосновава изводите си.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация – чл. 432, ал. 1 от КЗ във вр. с чл. 45 ЗЗД.

Съгласно чл. 429, ал. 1, т. 1 от КЗ „С договора за застраховка „Гражданска отговорност“ застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие”. Увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност” – по арг. на чл. 432, ал. 1 от КЗ. Застрахователят по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство, включително неимуществените и имуществените вреди вследствие на телесно увреждане или смърт и вредите, причинени на чуждо имущество, пропуснатите ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от увреждането, разумно направените разходи във връзка с предявяването на претенция, включително съдебните разноски, присъдени в тежест на застрахования, чл. 493, ал. 1 от КЗ.

Правната норма, регламентирана в чл. 432, ал. 1 от КЗ, урежда и гарантира правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените вреди срещу застрахователя, с когото деликвентът или отговорно за неговото противоправно деяние лице е сключил договор за застраховка „Гражданска отговорност”, обезпечаваща неговата деликтна отговорност. Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, обхваща следните материални предпоставки /юридически факти/: 1) Застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования; 2) Наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „Гражданска отговорност” между делинквента и ответника – застраховател; 3) Отправяне към застрахователя на писмена застрахователна претенция от увредения, ведно с предоставяне на пълни и точни данни за банковата сметка на увреденото лице, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя, освен в случаите на възстановяване в натура и 4) Застрахователят да не е платил в срока по чл. 496 от КЗ, откаже да плати обезщетение или увреденото лице да не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение /арг. от чл. 496 от КЗ/. Отделно от изложеното нормата на чл. 498, ал. 3 от КЗ обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите” и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител - чл. 496, ал. 1 от КЗ.

Предявената искова претенция се явява допустима, а разгледана по същество – основателна, поради следните съображения:

На основание чл. 153 от ГПК, във връзка с чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ГПК, с доклада по делото, като безспорно и ненуждаещо се от доказване е отделено обстоятелството, че лек автомобил марка „О..... има валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с период на действие от 18.08.2018 г. до 17.08.2019 г. и номер на полицата BG/02/118002426406 в ЗД „Бул Инс“ АД.

Ето защо, съдът приема този факт за доказан, включително и като съпостави твърденията на страните със събраните по делото писмени доказателства.

Искът за имуществени вреди, е предявен от активно легитимирано лице-пострадал от ПТП, което твърди, че в резултат на реализираното ПТП са му били причинени имуществени вреди. В случая е спазено и изискването на чл. 380, ал. 1 от КЗ, тъй като ищецът е отправил към застрахователната компания писмена застрахователна претенция, по която е заведена Щета 1910010317, като с Уведомление /пismo/ с изх. № 323019/30.05.2019 г. ответникът е посочил, че следва да се представят доказателства за влязъл в сила съдебен акт и липсва окончателно произнасяне по щетата респ. заплащане на обезщетение. Отправянето на извънсъдебна застрахователна претенция по чл. 380, ал. 1 от КЗ е специална предпоставка за допустимостта на иска срещу застрахователя /в този смисъл Определение № 165/24.03.2017г. по ч.т.д. № 306/2017г. на ВКС, II т.о./. От представените доказателства е видно, че ищецът е депозирал искане, приложил е към него документи и няма окончателно произнасяне по искането му. По този начин предпоставката за допустимостта на иска е налице, предвид на което заявената искова претенция се явява допустима.

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ е необходимо да са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

За да възникне деликтна отговорност по чл. 45 от ЗЗД, което пък при наличие на застрахователно правоотношение и другите предпоставки по КЗ да обуслови отговорността на застрахователя, следва да се даде отговор първо на въпроса налице ли е противоправно поведение у водача М., има ли вреда, има ли вина, съществува ли причинна връзка между деянието и настъпилите вредоносни последици.

Съвкупният анализ на доказателствата дава основание да се приеме, че фактическият състав по чл. 45 от ЗЗД е осъществен.

По въпроса за противоправното деяние: от всички събрани по делото доказателства, по безспорен и категоричен начин, се установява, настъпването на ПТП, за което е съставен нарочен протокол и е съставен АУАН на виновния водач, респ. издадено НП. Следва да се отбележи, че протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила само относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими към механизма на ПТП. Когато вписаните в него обстоятелства не са достатъчни за установяването на пълния механизъм на ПТП, дори да липсва оспорване на верността на протокола, ищецът, претендиращ обезщетение във връзка с увреждането, носи доказателствената тежест за установяването му посредством ангажирането и на други доказателства – разпит на свидетели, включително и чрез назначаване на вещи лица /като автотехническа, медицинска или комбинирани експертизи/, ако преценката на фактите, от значение за механизма на ПТП, изисква специални познания, които съдът не притежава /в този смисъл Решение № 15 от 25.07.2014г. на ВКС по т.д. № 1506/2013г., I т.о./. В случая механизмът на настъпилото ПТП и причинените вреди подлежат на пълно и главно доказване от страна на ищеца посредством всички допустими по реда на ГПК доказателства и доказателствени средства /арг. от чл. 12 от ГПК/.

От приобщения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2019-1046-166 от

01.03.2019 г. на мл.автоконтрольор при ОД на МВР – гр. Б.... както и от останалите събрани гласни и писмени доказателства по делото, се установи, че на посочената в исковата молба дата – 01.03.2019 г., е настъпило пътнo-транспортно произшествие, причинено от водача на лек автомобил марка „О....– В. М., в резултат на което е причинил имуществени вреди по управлявания от ищеца мотор „К....

Механизмът на ПТП-то, вредите и причинната връзка между тях се установяват от приетите по делото писмени доказателства, събраните по делото гласни доказателства и приетите съдебно-автотехническа експертиза. Съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД вината на причинителя на увреждането се предполага до доказване на противното. Предвид на това ответникът е бил длъжен да ангажира доказателства за обстоятелствата, които изключват или ограничават вината на застрахования за настъпване на процесното ПТП. По делото обаче подобни доказателства не са ангажирани, като такива не са събрани и в подкрепа на твърдяното от ответното дружество съпричиняване.

В конкретния случай, и съгласно кредитираното заключение на приобщената по делото съдебно-автотехническа експертиза се установява, че към началния момент на отклоняване на МПС, застраховано при ответника и на мотор Кавазаки и двамата водачи са разполагали с техническата възможност за пряка метеорологична видимост един към друг и са могли да се виждат и да възприемат промяната в посоката за движение на всяко МПС. За водачката М. е съществувала техническа възможност да възприеме в огледалата за обратно виждане застигането на лекия ѝ автомобил от мотор Кавазаки, както и отклоняването му наляво. Вещото лице е категорично, че причините за настъпването на ПТП са били предприето намаляване на скоростта на л.а. Опел от около 74,0 км/ч до около 31,3 км/м при разрешена максимална скорост до 90,0 км/м в лентата за движение към град Б..... на прав участък от път Е-79 за постигане на оптимална скорост за завИ.е наляво (без спиране в лентата) чрез управление с волана към насрещната лента, както и предприето завИ.е на л.а. Опел към изхода на обивка за спиране на автомобила до насрещната лента, без да се увери, че при скоростта, с която управлява не представлява препятствие за другите участници в движението. Вещото лице посочва, че при време от 3,95 секунди за намаляване на скоростта за водачката М. е съществувала техническа възможност своевременно да възприеме бързо приближаващият зад л.а. Опел мотоциклет Кавазаки, което и предоставя техническа възможност да преустанови маневрата за завИ.е наляво, респективно настъпване на ПТП.

С оглед изложеното, както и от сторения анализ на ПТП-то от вещото лице, се достига до извод, че М. е разполагала с техническата възможност за пряка видимост в огледалата за обратно виждане към мотор Кавазаки и същата е могла своевременно да реагира на бързо застигане на лекия автомобил от Мотора и веднага да преустанови изпълнението на маневрата завИ.е наляво, следователно да предотврати настъпването на ПТП. Съдът намира, че водачът на лекия автомобил Опел Астра е предприела технически неправилна маневра, като същата вместо да отбие в дясно, където е могла да спре и да премине в отбивката, в която иска е предприела маневра завой на ляво, с което е нарушила чл. 25 от ЗДв. От заключението на вещото лице се установи, че водачката е могла да предотврати удара, защото е разполагала с 3,95 секунди от момента за почване на спиране на автомобила. През това време тя е имала цялата техническа възможност да види кой се движи зад нея, тъй като знае, че ще направи маневра, която е технически неправилна. М. имала техническа възможност, както да преустанови отклоняването, така и да продължи движението напред.

Предвид гореизложеното механизъм, посочен в протокола, съответства на заключението на съдебно-автотехническата експертиза, поради което релевираните от ответника възражения за несъответствие между механизма на ПТП и процесния протокол, както и за липсата на причинно-следствена връзка между действията на застрахованото при ответника лице и настъпването на процесното ПТП, се явяват неоснователни. Ето защо и при съвкупната преценка на събраните доказателства, съдът намира за доказано, че процесното пътнотранспортно произшествие е настъпило при обстоятелствата, посочени в протокола за ПТП и установени от вещото лице по кредитираната съдебно-автотехническа експертиза.

Съдът намира, че въпреки, че издаденото Наказателно постановление № 19-1116-

000435/14.05.2019г. срещу В. М. за извършено от нея административно нарушение по чл. 25, ал. 1 ЗДвП е отменено с Решение № 10767/14.11.2019г., постановено по НАХД № 1134/2019г. по описа на Районен съд – гр. Б....и влязло в сила на 10.12.2019г., същото няма задължителна за настоящия съд сила, като с изготвената по делото съдебно-автотехническа експертиза по безспорен начин е установен механизма на причиненото ПТП, както и виновния водач за причиняването му. Действително НП е отменено, но след запознаване със същото, то е отменено поради недоказаност в хода на административното производство дали преди предприемане на маневрата завой вляво от страна на М., същата е разполагала с възможност да възприеме управлявания от Д. мотоциклет, когато и кога същият е започнал изпреварването на пътуващите зад нея автомобили и какво е било разстоянието му на пътното платно. Съдът в цитираното съдебно решение е посочил, че тези обстоятелства биха могли да бъдат установени чрез назначаване на автотехническа експертиза, която по делото в случая не е изготвена.

Именно тези обстоятелства, които не са били установени в административното производство в настоящото производство чрез назначаване на съдебна автотехническа експертиза са установени, поради което съдът приема за безспорно установено причинна връзка между поведението на виновния водач М., настъпването на ПТП и причиняването на имуществените вреди по мотор Кавазаки.

Протокола за ПТП, заключението на съдебно-автотехническа експертиза, определено сочат наличието на подобна еднопосочна, пряка и непосредствена причинна връзка, между поведението на водача М. и причинените имуществени вреди по мотор Кавазаки.

Относно стореното от ответника възражение, че вина за настъпилото ПТП има и ищеца, който се бил движил с превишена и несъобразена скорост и не е успял да спре при внезапно възникнала на пътя опасност. Съдът е задължен да изследва и да се произнесе по стореното възражение за съпричиняване с правно основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД.

По отношение на релевираното от ответника възражение за наличие на съпричиняване от страна на ищеца, съдът намира същото за неоснователно поради следните съображения:

Съпричиняване, по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, е налице когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици, т.е. когато приносът му в настъпването на увреждането е конкретен, независимо дали поведението му като цяло е било противоправно, в частност – в нарушение на ЗДвП, и виновно. Намаляването на обезщетението за вреди в конкретната хипотеза ще е допустимо само при наличието на категорични доказателства, събрани в процеса, че вредите не биха настъпили, респ. не биха настъпили в този им обем. При липса на доказан принос на увреденото лице и то при условие на пълно и главно доказване, приложението на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е недопустимо. Приносът не може да бъде зачетен, ако е само предполагаем или вероятен /в този смисъл Решение № 151 по т.д. № 1140/2011г. на II т.о.; Решение № 169 по т.д. № 1643/2013г. на II т.о.; Решение № 166 по т.д. № 60/2013г. на II т.о.; Решение № 99 по т.д. № 44/2012г. на II т.о. на ВКС и др./. Доказателствената тежест за установяване на това е на ответника, но доказване в тази насока не е осъществено. Не са ангажирани от ответника каквито и да било доказателства, че ищецът се е движил с превишена и несъобразена с пътните условия скорост. Напротив установи се от заключението на вещото лице, което съдът кредитира като обективно, че именно застрахования при ответника водач е извършил неправилна маневра, която е предизвикала процесното ПТП, като ищецът е предприел според ситуацията маневра изпреварване на намалилия скоростта лекия автомобил, без яснота дали ще спира или отбива. В тази връзка съдът не кредитира показанията на свидетелката М., които намира за заинтересовани в тази ѝ част, че същата е подала мигач за завИ.е на ляво. В случай, че такъв е бил подаден, то ищецът не би предприел маневра в лявата лента, за да я заобиколи. Отделно от това именно същата е могла да предотврати настъпването на ПТП като не предприеме маневрата, която е застрашавала останалите участници в движението.

Предвид изложеното съдът намира, че по делото се установи наличието на деликт с деликвент водач на МПС, застрахован при ответника, от което се следва ангажиране и

отговорността на застрахователя за причинените в пряка-причинно следствена връзка от ПТП-то имуществени вреди на пострадалото лице – ищеца.

Установи се и кумулативното наличие на застрахователно правоотношение между ответника в качеството на застраховател и прекия причинител на увреждането в качеството на застрахован и настъпването на застрахователно събитие.

Установи се също така, че увреждането е пряка и непосредствена последица, резултат от действията на водача М.. Вината се предполага по презумпция на самия закон- чл. 45, ал. 2 ЗЗД, която е оборима, но не бе опровергана в процеса от ответника, на когото е и доказателствената тежест да стори това. Налице е осъществяване на всички кумулативни елементи от фактическия състав на деликта.

Увреденият, спрямо който застрахования е отговорен има право да иска обезщетението пряко от застрахователя. Както беше посочено по- горе В. М. е отговорна за вредите, причинени на увредения мотор К..... собственост на Д..

Следователно предявеният осъдителен иск за заплащане на обезщетение за имуществени вреди се явява основателен, като следва да бъде обсъден техният размер, както с оглед събраните по делото доказателства, така и с оглед направените от ответника възражения.

При претенция за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента /деня/ на настъпване на застрахователното събитие.

Обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Съдът намира, че имуществените вреди по увреденото МПС – мотор Кавазаки са безспорно доказани като размер.

За определяне на размера на застрахователното обезщетение съдът съобрази нормата на чл. 386, ал. 2 КЗ, съгласно която обезщетението трябва да бъде равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителна /при частична увреда/, стойност на застрахованото имущество. Съгласно чл. 400 КЗ, за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се закупи друго със същото качество, а за възстановителна застрахователна стойност се смята стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

Според чл. 390, ал. 2 от КЗ тотална щета на моторно превозно средство е увреждане, при което стойността на разходите за необходимия ремонт надвишава 70 на сто от действителната му стойност. В обичайния случай обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна загуба) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други. Когато обаче тези разходи доближават или надвишават себестойността на самото имущество, извършването им е икономически неизгодно. В тези случаи възстановителната стойност надхвърля значително действителната стойност на застрахованата вещ, което налага ограничаване на отговорността на застрахователя до пазарната оценка на повреденото имущество, след приспадане на остатъчната стойност на запазените части. Последните са т. нар. "ползи от вредите", които трябва да се приспадат от обезщетението, за да не се допусне неоснователно обогатяване на увредения . Посоченият алгоритъм за изчисляване на обезщетението в случаите на тотална щета не е закрепен в специални императивни правни норми, а се извлича чрез тълкуване на общите правила за отговорността на застрахователя и прилагане на генералния принцип за недопускане на неоснователно обогатяване.

Съгласно разпоредбата на чл. 390 КЗ, критерият за тотален характер на щетата не е техническата възможност за възстановяване на автомобила в състояние преди настъпване на застрахователното събитие, а икономическата нецелесъобразност на изпълнението на

ремонтните работи, необходими за привеждането му в това състояние, поради това, че тяхната стойност надвишава нормативно определения процент от 70% от действителната му стойност към датата на увреждането.

От заключението по допуснатата и приета съдебно-автотехническа и оценителна експертиза се установява, че действителната стойност на мотор Кавазаки, произведен през 2008 година към месец март 2019 година възлиза в размер на 5440,00 лева, стойността на причинените увреждания по мот. К.....изчислена по средни пазарни цени към датата на ПТП, са в размер на 10 160,00 лева. Според заключението стойността на частите за влагане (нови или втора употреба) при ремонта, цената на труд, боя и материали надхвърля действителната стойност на мот. К.....към датата на ПТП т.е. налице е икономически тотална щета. С оглед изложеното съдът намира, че е налице тотална щета по смисъла на чл. 390, ал. 3 КЗ, поради което обезщетението дължимо от ответника следва да бъде определено в размер на пазарната цена на автомобила към момента на застрахователното събитие

Установи се от заключението на вещото лице, че действителната стойност на мотор К.... произведен през 2008 година към месец март 2019 година възлиза в размер на 5440,00 лева, а запазените части по мотор К.... към месец 03.2019 година представляват 25 % от действителната стойност на мотора в размер кръгло на 1 360,00 лева. Следователно обезщетението за настъпилите увреждания по мотоциклет К....или „стойността на увреденото МПС“ след приспадане стойността на „запазените части“, е в размер кръгло на 4 080,00 лева.

С оглед изложеното съдът намира, че ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 4080,00 лева, колкото е и предявения иск съобразно допуснатото изменение в размера на основание чл. 214 ГПК.

При гореизложеното, съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, за заплащане на обезщетение за имуществени вреди, причинени от настъпилото на 01.03.2019г. ПТП, е основателен за сумата в размер на 4080,00 лева и следва да бъде уважен.

С исковата молба ищецът претендира и присъждане на законна лихва, считано от 21.03.2019г.-датата на предявяване на писмената застрахователна претенция до окончателното плащане.

По отношение претендираната законна лихва е формирана съдебна практика по въпроса относно това кога застрахователят изпада в забава да плати обезщетение при тотална щета на автомобила. Съгласно чл. 390, ал. 1 КЗ предпоставка за изплащане на обезщетение за тотална щета на МПС е представянето на доказателства за прекратяване на регистрацията му. Уведомяването на застрахователя за дерегистрацията на застрахования автомобил има значение само за началото на срока на забавата, но не и за основателността за претенцията за главница. В тази връзка константната практика на ВКС – Решение № 44/02.06.2015 г. по т. д. № 775/2014 г. на I т. о., Решение № 59/12.06.2015 г. по т. д. № 1256/2014 г. на II т. о. и Решение № 140/01.08.2018 г. по т. д. № 2278/2017 г. на I т. о. Съгласно същата началната дата на дължимостта на законната лихва за забава следва да бъде поставена в зависимост от събдването на това условие, според която забавата настъпва от момента на представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията, считано от който момент следва да бъде присъдена и законна лихва. В настоящия случай регистрацията на увредения лек автомобил е прекратена на 30.04.2019 г., а доказателства за това са представени на 30.04.2019 г. (уведомление за необходими документи гърба на л. 12), следователно законната лихва следва да се присъди от посочения момент -30.04.2019г. до окончателното плащане. Претенцията за заплащане на законна лихва за забава периода от 21.03.2019 г. до 29.04.2019 г. вкл. следва да се отхвърли.

По отношение на разноските:

С оглед изложеното, че предявеният иск се явява основателен и следва да се уважи, като предвид направеното от ищеца искане на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в тежест на ответника следва да бъдат възложени сторените съдебно-деловодни разноски в настоящото производство, а именно сумата от общо 788,20 лева /седемстотин осемдесет и осем лева и

двадесет стотинки/, от които: 163,20 лева /сто шестдесет и три лева и двадесет стотинки/- запламена държавна такса и сумата от 625, 00 лв. /шестстотин двадесет и пет лева/ - запламено възнаграждение за вещо лице.

Правото на адвокат да окаже безплатна адвокатска помощ на лице от кръга на визираните в т. 1 – т. 3 на чл. 38, ал. 1 ЗАдв, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноси, съгласно чл. 38, ал. 2 ЗАдв., адвокатът, оказал на страната безплатна правна защита, има право да му се присъди адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 ЗАдв. и осъжда другата страна да го заплати. С оглед осъществяването по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата безплатна правна помощ на ищеца, то ответникът следва да бъде осъден да заплати на адвокат Х. А. З. сумата в размер на 708, 00 лв. – адвокатско възнаграждение по исковото производство, на основание чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 година за Минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и на основание чл. 7, ал. 9 от Наредбата сумата в размер на 250,00 лева за участие в съдебно заседание, с оглед на обстоятелството, че по делото са проведени три съдебни заседания или общо сумата от 958, 00 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ ЗД „БУЛ ИНС“ АД, с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. С..... представлявано от С.... С.... П.... и К...Д.... К... ДА ЗАПЛАТИ НА И. А. Д., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Б..... със съдебен адрес.... гр. С. сумата от 4080, 00 лева /четири хиляди и осемдесет лева/, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на мотор марка „К.....собственост на ищеца в резултат на ПТП, настъпило на 01.03.2019 год. около 17,20 часа на път ПП-1 Е79, км. 378+500 по щета № 1910010317, ведно със законната лихва за забава, считано от 30.04.2019 год. до окончателно заплащане на застрахователното обезщетение, като отхвърля искането за присъждане на законна лихва, считано от 21.03.2019г. до 29.04.2019г. вкл. като неоснователно.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ЗД „БУЛ ИНС“ АД, с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. С.....представлявано оти ..ДА ЗАПЛАТИ НА И. А. Д., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Б..... със съдебен адрес гр. С.....сумата от 788,20 лева /седемстотин осемдесет и осем лева и двадесет стотинки/, представляваща направени по делото разноси.

Задълженията могат да бъдат платени по следната банкова сметка: IBAN..... с титуляр И. А. Д., с ЕГН: *****,

ОСЪЖДА, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв., ЗД „БУЛ ИНС“ АД, с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. С..... представлявано от С...и К....ДА ЗАПЛАТИ НА адвокат Х. А. З., булстат 180383234, с личен адвокатски номер 1500754010, от САК, с адрес: гр. С.....сумата в размер на 958,00 лв. /деветстотин петдесет и осем лева,/ представляваща дължимото се възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ на ищеца по гр.дело № 1698/2022 година по описа на Районен съд-Б..... Задължението може да бъде платено по следната банкова сметка: IBAN:с титуляр Х. А. З., с ЕГН *****,

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр. Б..... в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____